

וכיון שעיקר המצוה היא העכבה והקביעות היה ראוי לברך קודם העכבה והקביעות דהיינו קודם הישיבה¹⁰ אלא שלפי שעיקר המצוה שאנו מברכין עליה היא האכילה¹¹ שהרי אם יושב בסוכה ואינו אוכל אינו מברך כמו שנתבאר בס' תרל"ט¹² לפיכך אין אנו תוששין אלא להקדים הברכה להאכילה שהוא עיקר המצוה שעליה מברכין¹³ אבל לא להקדימה לפני הישיבה והקביעות לפי שהוא לברכה בלא אכילה אינה עיקר המצוה שעליה מברכין:

ג. וכל זה¹⁴ כליל יו"ט או כליל שבת שיש בהן קדוש היום לכך הוא סומך ברכת הסוכה לקדושת היום אבל בשאר סעודות החג אפילו בסעודת שבת ויו"ט שהרי שמברך על הכוס כיון שאינו אומר קדוש היום אינו אומר לישב בסוכה קודם שהיית הכוס לפי שצריך לסמך ברכה זו להאכילה שהוא עיקר המצוה שעליה מברכין¹⁵:

ד. וכן הדין היה ראוי לברך ברכה זו קודם ברכת המוציא¹⁶ שהרי חובת ברכה זו חל עליו מתחלה מיד שישב לאכול וראוי להקדימה לברכת המוציא שאינה חובה עליו עד שרוצה למעונו¹⁷.

ומכל מקום נוהגים העולם לברך ברכה זו אחר ברכת המוציא¹⁸ לפי שברכת המוציא היא התחלת הסעודה וראו העולם להתחיל בסעודה קודם ברכת הסוכה לפי שאין מברכין ברכת הסוכה אלא בשעת סעודה¹⁹ ואין ברכת הסוכה חשובה הפסק בין ברכת המוציא לאכילה כיון שברכה זו היא מצרכי הסעודה²⁰ וכל שהוא לצורך הסעודה אינו חשוב הפסק כמו שנתבאר בס' ס' קס"ז²¹:

ה. אם לא בירך שהחיינו כלל הראשון ונוצר למחר אומר בשעה שנוכר²² אפילו שלא על הכוס²³ ואם לא נוצר למחר וגם כליל שני שכת ולא בירך שהחיינו ונוצר באחד משאר ימי החג יברך אימתו שנוצר שברכת שהחיינו יש לה תשלומין כל בשעה²⁴ כמו שנתבאר בס' ס' תע"ז²⁵ לענין פסח אלא שבחג הסוכות כשהוא מברך שהחיינו צריך לברך תוך הסוכה כדי לפטור גם את הסוכה כמו שנתבאר בס' תרמ"א²⁶:

תרמד סדר הלל כל ימי החג ובו סעיף אחד:

א. אחר שחזר ש"ץ תפלת השחר נוטלין הלולב ומיניו¹ לקיים מצות עשה של תורה

כט כ"י שם. לבוש ס"ג. מ"א סק"ב. וכמו בכל קדוש והבדלה, כדלעיל ס' ק"א. ס' רצו ס"א. ס' תע"ג ס"ג.
ל סעיף מ.
לא גמרא מו, ב. ח"א ריש ה"א.
לב רב נחמן שם. וראה גם לעיל ס' תרי"ג ס"ו.
לג גמרא שם. מ"א שם. וראה לקי"ש ח"א ע' 157-16.
שלחן המלך ח"ב ע' קכ"א.
לד סעיף ב. וראה תורת מנחם התועודות ח"א ע' 325 ואי"ך.
לה ס"ב.

סימן תרמד

א מור וש"ע ס"א. ובסידור (ריני הלולב): וכן הדין יש לברך על הלולב אחר התפלה קודם תהלל אלא שמצות נטילתו בסוכה הוא מצוה מן המובחר ואי אפשר לצאת מבית הכנסת מנפי הרוזאים, לפיכך בבוקר קודם שיתפלל בערוב בסוכה יברך. וראה לקי"ש ח"ב ע' 124 ואי"ך.

יט מ"ז שם.
כ ט"ז שם לתע"ה ר"א שם. ח"א שם.
כא ס"ב. וראה שם סמ"ו.
כב מ"ז שם.
כג רח"א ס"ג.
כד ט"ז סק"ד. ומנהג חב"ד בקדושת היום של יו"ט ושבת חתומים שמברכין לישב בסוכה אחר הקדוש (ספר המנהגים – חב"ד ע' 67. איצו מנהגי חב"ד מוכות ע' שח). כמו כן נוהגים לברך לישב בסוכה בתבדלה (ראה אוצר מנהגי חב"ד ע' שם ע' שבר. וראה לעיל ס' תרל"ט ס"ז).
כה החר"ם מרוסבורג בתשב"ץ ס' קכ"ב (שכן יש לנהוג).
הובא ברא"ש פ"ד ס' ג ושור.
כו ב"ו סוף ה"ט' (לסמך ברכת לישיבה). ט"ז סק"ד (בראזנין בגמרא נו, א: חובא דימא עירוף).
כז הגהת ה"פ בתשב"ץ שם. ר"א שם. מור וש"ע ס"ג.
כח ר"א שם. מור.

שלא

הלכות סוכת תרמד

שנאמר: ולקחתם לכם ביום הראשון וגו' ומכריזין על נמילת לולבי ושהחיינו וסדר נמילתו וברכותיו וניענעו יתבאר בס' תרמ"א.^א

ומצות עשה מדברי סופרים לגמור ההלל כל שמונת ימי החג לפי שכל יום ויום נחשב ליום טוב בפני עצמו כיון שחלוק בקרבנותיו משאר ימים משא"כ בפסח שכל קרבנות של כל הימים הן שווין לפיכך לא תקנו לגמור ההלל אלא ביום ראשון בלבד וכל משפט ההלל והלכותיו וימים שגומרין אותו כבר נתבאר בס' תפ"ח ע"ש ובס' תכ"ב^ב.

ואין אומרים אל נא לעולם תוערץ בפזימים של יום ראשון של סוכת יב:

ח רש"י תענית כה, ב ד"ה יהוד. תוס' שם ד"ה ויום טוב.
מור. לבוש ס"א. וראה גם לעיל ס"ה תצ ס"ו וסוף סמ"י.
ט גמרא עירובין י, רע"ב רש"י ותוס' שם. וראה גם לעיל
ס"ה תצ ס"ו.
י סעי' ב"ד.
יא סימן זה בשער"ר לא תגיע לדינו, וראה שו"ע שם ס"ב
ואילך.
יב לבוש שם. מ"א סוף חמ"י. בסדרו לא הובא שום פיוט
לסוכות.

ב ויקרא כג, כ.
ג כדלקמן ס' תרמ"א ס"ז וש"נ.
ד ר"ש פ"ד ס"ה ב. מור תש"ע שם.
ה רובו של ס"ה זה לא תגיע לדינו, וראה שו"ע שם גנו"כ
ס"ה ואילך. סידרו שם.
ו רמב"ם הל' סוכה פ"ג הל' כ"י ד"ה ומכריזין, לבוש ס"א.
וראה לעיל ס"ה תפח ס"ב: מצוה מדברי סופרים נותקת
הנביאים, וש"נ.
ז תענית כה, ב. עירובין י, א. מור וש"ע שם.